

La prière juive, la Amida, se fait debout, dans une sorte de dialogue en face-à-face avec Dieu.

Prier debout

Hanna force la porte de Dieu

De nombreuses règles concernant la prière trouvent leur source dans la prière de 'Hanna. Privée d'enfants elle s'adresse à Dieu pour obtenir un fils (qui sera le prophète Samuel).

Une posture qui ne doit pas se résumer à de la pure soumission.

מסכת ברכות לא:

ותדר נדר ותאמר ה' צבאות אמר רבי אלעזר מיום שברא הקב"ה את עולמו לא היה אדם שקראו להקב"ה צבאות עד שבאתה חנה וקראתו צבאות אמרה חנה לפני הקב"ה רבש"ע מכל צבאי צבאות שבראת בעולמך קשה בעיניך שתתן לי בן אחד משל למה הדבר דומה למלך בשר ודם שעשה סעודה לעבדיו בא עני אחד ועמד על הפתח אמר להם תנו לי פרוסה אחת ולא השגיחו עליו דחק ונכנס אצל המלך א"ל אדוני המלך מכל סעודה שעשית קשה בעיניך ליתן לי פרוסה אחת

Traité Bera'hot 31b

"Elle formula un vœu en disant 'Dieu-Tsevaot' regarde la misère de ta servante etc." ([1er livre de Samuel 1,11](#))

Rabbi Elazar dit: depuis le jour où Dieu créa Son monde nul n'avait jamais appelé Dieu par le nom de *Tsevaot* (*multitude*), jusqu'à ce que vienne 'Hanna et le nomme *Tsevaot*. Elle dit face à Dieu: "Maître du monde, parmi toutes les multitudes que tu as créées en Ton monde te serait-il difficile de me donner un fils?". Cela ressemble à un roi en chair et en os qui offre un festin à ses sujets, un indigent vient et se tient devant la porte et leur dit: "donnez-moi un quignon de pain!". Comme on ne prête pas attention à lui, il force la porte et se présente devant le roi et lui dit: "maître, de tout ton festin t'est-il difficile de me donner un quignon de pain?"

Traduction: Ruben Honigmann